

4) Udvalgets Indstilling ad § 3: „Viceformanden“ forandres til: „en af Viceformændene i den Ordre, hvori de ere valgte, forsaavidt de begge ere tilstede“.

vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

5) ad § 3: at der tilføies i Slutningen: „I Mellemtiden mellem Sessjonerne er Formanden bemyndiget til paa Landsstingets Vegne at træffe de fornødne Foranstaltninger, vedkommende Rigsdagens indre Ordning“.

vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

Udvalgets Underændringsforslag til dets Ændringsforslag ad § 4: „Viceformanden“ forandres til „en af Viceformændene“, ansaaes vedtaget som en Følge af den under § 1 stedfundne Afstemning.

6) ad § 5: „i Reglen“ udgaaer.

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Det næste Affnit, jeg sætter under Forhandling, indbefatter de Indstillinger, Udvalget har gjort til §§ 7 og 9.

Ordføreren: Det vil af den trykte Betænkning sees, at Ændringsforslaget til § 7 er en Redaktionsforandring. Vi have i det Hele taget ikke troet at burde foreslaae Forandringer, sigtende til blotte Redactioner, men i dette Tilfælde har man dog troet, for at faae en klarere Tanke udtrykt, at burde gjøre denne Indstilling: at Punctummet forandres. Naar det i § 9 hedder: at Udvalget udnævner en Formand og en Secretair samt, efter endt Forhandling, en Ordfører, da har man meent, at det var tilstrækkeligt, at hvert Udvalg valgte en Formand, som den, der nærmest er ansvarlig for det Samme overdragne Hvervs tilhørlige Fremme, og en Ordfører, der nærmest er ansvarlig for Arbejds Udførelse, hvorimod man har meent, at det formeentlig burde overlades til Udvalget at bestemme, om det havde Brug for en særegen Secretair, og om det vil begynde eller ende sine Forhandlinger med Valget af en Ordfører, hvilket ofte vistnok ikke vil være gjørligt, førend man seer, hvorledes Majoriteten og Minoriteten stille sig, eller

idetmindste før Sagen har gennemgaaet en første Behandling i Udvalget. Ofte kan det være, at man, ved at vælge en Ordfører paa et tidligt Stadium, vil sætte denne istand til strax at paabegynde Arbejdet og fortsætte det, efter som Forhandlingerne i Udvalget skride frem, derved vil vindes, at man efter det sidste Møde i Udvalget har Betænkningen færdig. Dette vil saaledes ganske sikkert tjene til at fremme Forretningerne. Valget af en Secretair har i Praxis ikke vist sig hensigtsmæssigt, og navnlig seer det curieust ud, naar det overlades til et Udvalg, der kun bestaaer af tre Medlemmer, at udnævne tre Embedsmænd. Man kunde vistnok nære Frygt for, at en saadan Bestemmelse vilde fremme Titelsygen.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Udvalgets Indstilling ad § 7 (see Bet. Sp. 170)

vedtoges uden Afstemning som en Redaction.

Udvalgets Indstilling ad § 9 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 39 St.

Formanden: Det næste Affnit vil komme til at omfatte Udvalgets Indstillinger til Paragrapherne 11—24 inclusive.

Ordføreren: Ved § 11 har Udvalget indstillet, at den særegne Censur, som Lovforslag skulle gennemgaae, forinden de fremkomme i Thinget, skulde bortfalde. Det vil erindres, at dette Udvalg naturligvis ikke kan afgjøre, om Lovforslaget bør komme frem, men ikke Andet, end at de maae trykkes, men en saadan Bestemmelses Opretholdelse synes saa meget mindre hensigtsmæssig, som det jo staaer ethvert Medlem frit for, at faae trykt saa meget, han vil, ved at staae og tale, da det mundtlige Foredrag jo saa vil blive indført i Rigsdags-tidenden. Desuden er der jo Sandsynlighed for, at et saadant skriftligt udarbejdet Lovforslag er vel overvejet og bedre, end hvad der her mundtligt fremsøres. Det synes ogsaa let at kunne komme i Strid med Rigsdagsmænd